HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM
ỦY BAN MỤC VỤ GIỚI TRẺ & THIẾU NHI

NGƯỜI TRẺ & NGƯỜI CAO NIÊN

BẢN TIN ONLINE
THÁNG 7/2019

Lời ngỏ

Trong Tông huấn Christus Vivit số 179, Đức Giáo Hoàng Phanxicô nói với bạn trẻ rằng: "Thỉnh thoảng, cha bắt gặp những tán cây tươi xanh, nhánh vươn vút cao tựa như bài ca của niềm hy vọng. Nhưng sau đó, một cơn bão ập đến, chúng bị xô ngã và nhanh chóng héo tàn. Bởi lẽ, bộ rễ của chúng đã không bám sâu vào lòng đất. Chúng phát triển những nhánh xum xuê, trong khi không được vun trồng một cách kỹ lưỡng, và vì thế, nhanh chóng bị vùi dập dưới sức mạnh của thiên nhiên. Hình ảnh đó khiến cha suy tư về người trẻ, thỉnh thoảng, bị thúc ép để xây dựng một tương lai nhưng lại thiếu vắng đi những cội rễ đích thực, vốn là điều đã và đang xảy ra trong thế giới hôm nay".

Cội rễ nói đây chính là kinh nghiệm của người đi trước. Người trẻ cần đến kinh nghiệm, hay đúng hơn là cần có sự nối kết những nét táo bạo của người trẻ với kinh nghiệm của người già. Sự nối kết này thật rõ ràng trong đời sống Giáo hội. Thượng Hội đồng Giám mục lần 15 vừa qua cho thấy sự nối kết này, khi các bậc cao niên lắng nghe tiếng nói của người trẻ., còn người trẻ thì học bước đi với người lớn. Sinh hoạt mục vụ giới trẻ thường ngày tại các giáo xứ cũng cần như vậy , vừa để phát triển các hoạt động, vừa nhắm đào tạo nhân bản cho người trẻ.

Nguyện Chúa Thánh Thần canh tân mục vụ giới trẻ ở mọi nơi.

Saigon ngày 30 tháng 06 năm 2019

Lm Gioan Lê Quang Việt

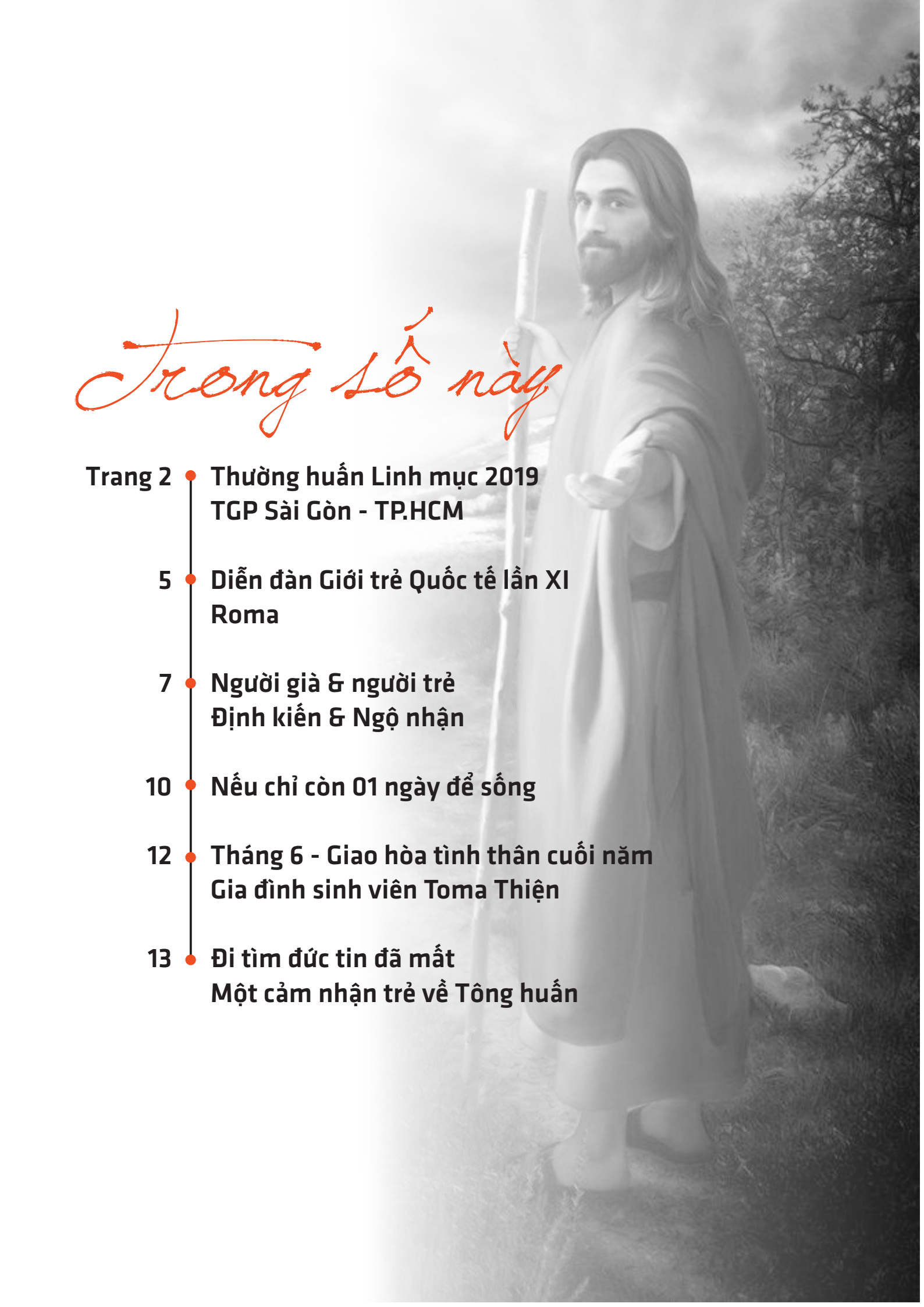

Trong số này

Trang 2 — Thường huấn Linh mục 2019
TGP Sài Gòn - TP.HCM

5 — Diễn đàn Giới trẻ Quốc tế lần XI
Roma

7 — Người già & người trẻ
Định kiến & Ngộ nhận

10 — Nếu chỉ còn 01 ngày để sống

12 — Tháng 6 - Giao hòa tình thân cuối năm
Gia đình sinh viên Toma Thiện

13 — Đi tìm đức tin đã mất
Một cảm nhận trẻ về Tông huấn

ĐÔI NÉT VỀ

CHƯƠNG TRÌNH THƯỜNG HUẤN LINH MỤC 2019

TỔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN - TP. HỒ CHÍ MINH

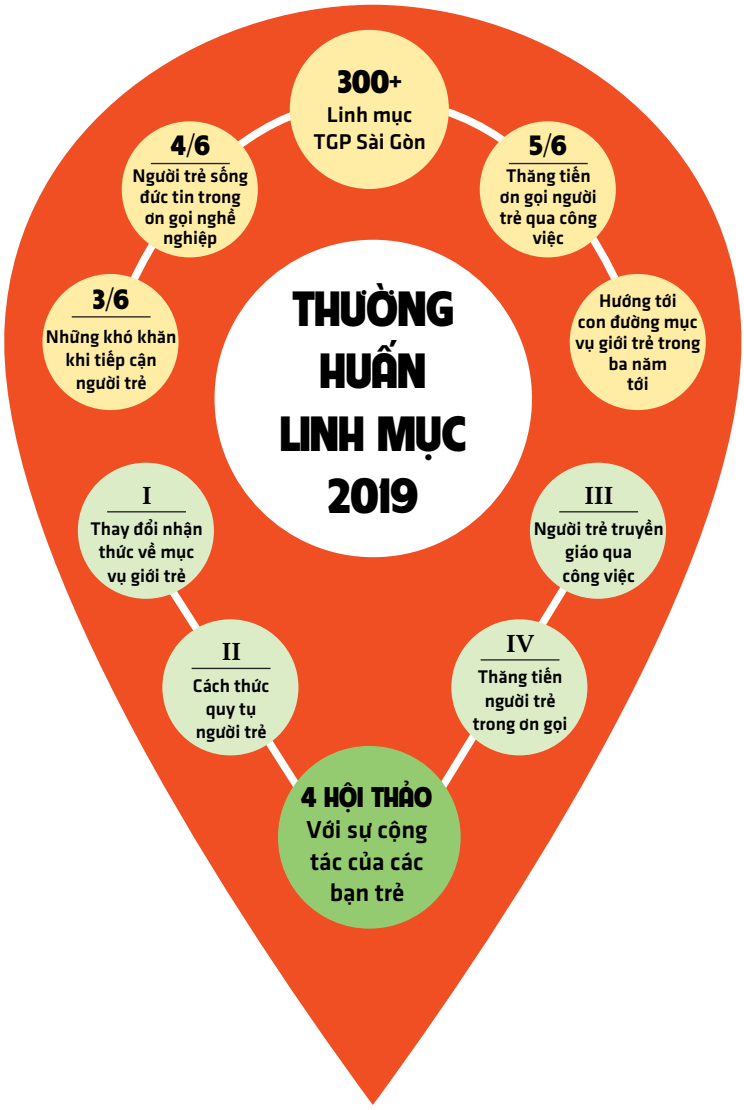

MỤC VỤ GIỚI TRẺ

Khó khăn nhận ra

- *Người trẻ đối mặt với nhiều thách đố về việc làm, đời sống hưởng thụ, sự đa dạng các nhu cầu giải trí.*
- *Mục vụ Giới trẻ chưa thật sự mạnh mẽ và nhất quán, đâu đó còn nhiều nơi kém hiệu quả.*
- *Gặp khó khăn trong việc tiếp cận và đồng hành với người trẻ.*

Facts:

Thường huấn Linh mục là một hình thức hội nghị thường do các giáo phận tổ chức cho tất cả các linh mục trong giáo phận để trao đổi về hướng đi mục vụ trong thời gian sắp tới.

Hướng đi đề xuất

- *Giáo dục đời sống đức tin và đồng hành với những khó khăn thử thách của người trẻ.*
- *Khuyến khích các giáo xứ chú tâm đến công tác mục vụ giới trẻ địa phương.*
- *Đa dạng hóa sinh hoạt giới trẻ tại các giáo xứ, tạo điều kiện và không gian thuận lợi cho người trẻ hoạt động.*

Cùng nhau đọc Tông huấn

Christus Vivit

Chương 6 - 181

Ta hãy suy tư về điều này: Nếu có ai đó kêu gọi các con: hãy gạt bỏ đi những giá trị lịch sử, những kinh nghiệm của cha ông; khinh thường quá khứ và nhắm đến một tương lai được họ thêu dệt nên, thì chẳng phải mọi thứ sau đó sẽ dễ dàng hơn để họ có thể hướng giới trẻ đi theo kế hoạch mà họ định sẵn hay sao? Họ cần người trẻ trở nên nông cạn, mất gốc và mất đức tin, để các con chỉ biết tin vào lời hứa và hành động theo những kế hoạch của họ mà thôi. Đó chính là cách thức mà các hệ tư tưởng xã hội thực hiện: Họ tiêu hủy (hoặc phá hoại) tất cả những sự khác biệt, để họ có thể thống trị mà không bị ảnh hưởng. Tuy nhiên, để đạt được điều đó, họ cần phải khiến cho giới trẻ đánh mất đi sự nhận thức về những giá trị lịch sử, từ bỏ nhuệ khí, cũng như kho tàng phong phú được thừa hưởng từ tiền nhân, và gạt bỏ những giá trị tốt đẹp trong quá khứ..

INTERNATIONAL YOUTH FORUM XI
DIỄN ĐÀN GIỚI TRẺ QUỐC TẾ LẦN THỨ 11
"NGƯỜI TRẺ HÀNH ĐỘNG TRONG MỘT GIÁO HỘI HIỆP THÔNG"

350+ BẠN TRẺ

100+ QUỐC GIA

4 NHÓM NGÔN NGỮ

ROMA

CHRISTUS VIVIT

"CHÚA KITÔ VẪN SỐNG! Ngài là niềm hy vọng của chúng ta, và Ngài đã mang sức trẻ vào thế giới một cách tuyệt vời. Vì thế, lời đầu tiên, cha muốn nhắn gửi từng Kitô hữu trẻ rằng: Đức Ki-tô vẫn sống và Ngài muốn các con được sống dồi dào". Đó là những lời đầu tiên của Đức Thánh Cha Phan-xi-cô trong Tông huấn hậu Thượng hội đồng về giới trẻ của ngài, mang tên Christus Vivit (Đức Kitô sống), với ước mong giúp cho người trẻ nhận ra được sức sống của Đức Kitô nơi chính mình. Và điều đó đã được hiện thực hóa nơi "Diễn đàn giới trẻ quốc tế lần thứ XI"

(XI International Youth Forum), diễn ra từ ngày 19 đến 22 tháng 6 năm 2019, tại Ciampino, Rôma, bởi Thánh bộ Giáo dân, Gia đình và Sự sống.

Với chủ đề "Người trẻ hành động trong Giáo Hội hiệp thông" (Youth in action in a Synodal Church), cuộc gặp gỡ mang đến cho các tham dự, bao gồm khoảng 250 bạn trẻ đến từ hơn 100 quốc gia, cơ hội để cùng nhau thảo luận và đào sâu các giá trị tuyệt vời mà Tông huấn Christus Vivit mang đến cho người trẻ và Giáo Hội, cũng như hoa trái từ Thượng hội hội đồng Giám mục thế giới vừa qua. Nhưng trên hết, đó là "Làm thế nào để lan tỏa ngọn lửa ấy vào trong thực tiễn?".

Các cuộc thảo luận đã diễn ra hết sức sôi nổi, dưới sự dẫn dắt của quý Đức Hồng Y, quý cha, quý giáo sư nhiệt thành trong công cuộc loan báo Tin Mừng cho người trẻ, đồng thời cũng là những vị đã từng đồng hành với Thượng Hội Đồng giám mục về giới trẻ vừa qua.

Từ những ý kiến khác nhau của các tham dự viên, có thể nhận thấy một điều rằng, việc đánh mất mối sự liên kết giữa hàng giáo sĩ và giáo dân, đặc biệt là những người trẻ trong giáo xứ, ở nhiều nơi trên thế giới trở thành một trong những rào cản lớn trong công tác mục vụ giới trẻ, bên cạnh những thách đố từ hoàn cảnh xã hội, điều kiện kinh tế và chính trị ở một số khu vực. Vấn đề ở đây được cho rằng, cần có sự thay đổi trong "thái độ" và "tầm nhìn" từ phía các vị mục tử cũng như các bạn trẻ, trong việc cùng nhau xây dựng Nhiệm Thể Chúa Ki-tô nơi cấp độ giáo xứ. Không chỉ dừng lại ở các sinh hoạt mang tính truyền thống và phong trào, mà cần thiết phải có chiến lược dài hạn để giúp người trẻ có cơ hội để phục vụ và phát triển những tiềm năng của mình. Từ đó, họ có khả năng tìm ra được lời giải đáp cho câu hỏi "For Whom Am I?", chứ không chỉ đơn thuần là "Who Am I?" như lối nghĩ thông thường.

Nói cách khác, sự hợp tác giữa các thành viên trong đại gia đình Hội Thánh, mà ở đó người trẻ được nhìn nhận như là một trong những tác nhân quan trọng trong việc tái khám phá vẻ đẹp của Tin Mừng, sẽ mang lại nhiều hoa trái tốt đẹp cho đời sống của toàn thể Dân Chúa giữa lòng thế giới hôm nay. Trong bối cảnh đó, Tông huấn Christus Vivit có thể được xem như là kim chỉ nam trong việc tái khám phá sức sống của Chúa Kitô nơi người trẻ. Quả thật, đó là một sự khích lệ tuyệt vời của Đức Thánh Cha Phanxicô dành cho các bạn trẻ, những người không chỉ là tương lai, mà còn là hiện tại của Giáo Hội, khi mà cảm thức về Thiên Chúa dường như bị lãng quên trong ánh hào quang của xã hội hiện đại ngày nay, bên cạnh những đau khổ do các cuộc xung đột, chiến tranh và những cuộc bách hại ở nhiều nơi trên thế giới.

Thật vậy, dưới ánh sáng của Lời Chúa, được trích dẫn và diễn giải cụ thể, Christus Vivit trở trở thành một tấm gương soi tuyệt hảo, để người trẻ có thể soi rọi được chính mình và nhận ra tình yêu của Thiên Chúa hằng ngự trị trong chính mình. Dẫu rằng tuổi thanh xuân thật chóng qua, nhưng đó lại là thời điểm tuyệt hảo dành cho những quyết định quan trọng của cuộc đời. Theo đó, việc phân định ơn gọi mở ra cho người trẻ một cuộc hành trình để nhận ra và đáp trả lời mời gọi của Thiên Chúa trong cuộc sống hằng ngày, thông qua sứ mạng truyền giáo và phục vụ tha nhân (Christus Vivit số 253). Lời mời gọi ấy thôi thúc mỗi người trẻ không ngừng dấn thân trên mọi nẻo đường trần thế, với niềm vui và sự hy vọng vào sức sống của Chúa Kitô hằng luôn ngự trị trong lòng thế giới.

Diễn đàn kết thúc với cuộc gặp gỡ thân tình giữa Đức Thánh Cha Phanxicô với từng tham dự viên. Trong dịp này, hai đại diện từ Việt Nam là anh Giuse Lưu Văn Tính và anh Giuse Cao Hữu Minh Trí, dự thính viên của Thượng Hội Đồng Giám Mục thế giới năm 2018, đã trình lên Đức Thánh Cha bản dịch tiếng Việt chính thức của Uỷ ban Mục vụ Giới trẻ - Thiếu nhi, trực thuộc Hội Đồng Giám mục Việt Nam. Đức Thánh Cha đã vui mừng đón nhận và ký tên lưu niệm trên ấn bản, cùng với thủ bút của một số vị như: ĐHY Lorenzo Baldisseri, Tổng thư ký của Thượng Hội đồng giám mục thế giới; Đức Cha Fabio Fabene, phó thư ký của Thượng Hội đồng giám mục thế giới; ĐHY Kevin Farell, Hồng Y nhiếp chính kiêm Tổng trưởng Bộ Giáo dân, Gia đình và Sự sống; cha Alexandre Awi Mello và cha João Chagas, thư ký của Thánh Bộ; hai thư ký đặc biệt của Thượng Hội Đồng về giới trẻ là cha Rossano Sala và cha Giacomo Costa. Tất cả những điều đó chính sự khích lệ hết sức to lớn dành cho các bạn trẻ tại Việt Nam, cách riêng là công cuộc loan báo Tin Mừng cho người trẻ trên dải đất hình chữ S này.

Mong sao ngọn lửa ấy sẽ được thắp lên nơi Giáo Hội Việt Nam thân yêu của chúng ta.

Giuse Cao Hữu Minh Trí - Dự thính viên Synod 2018

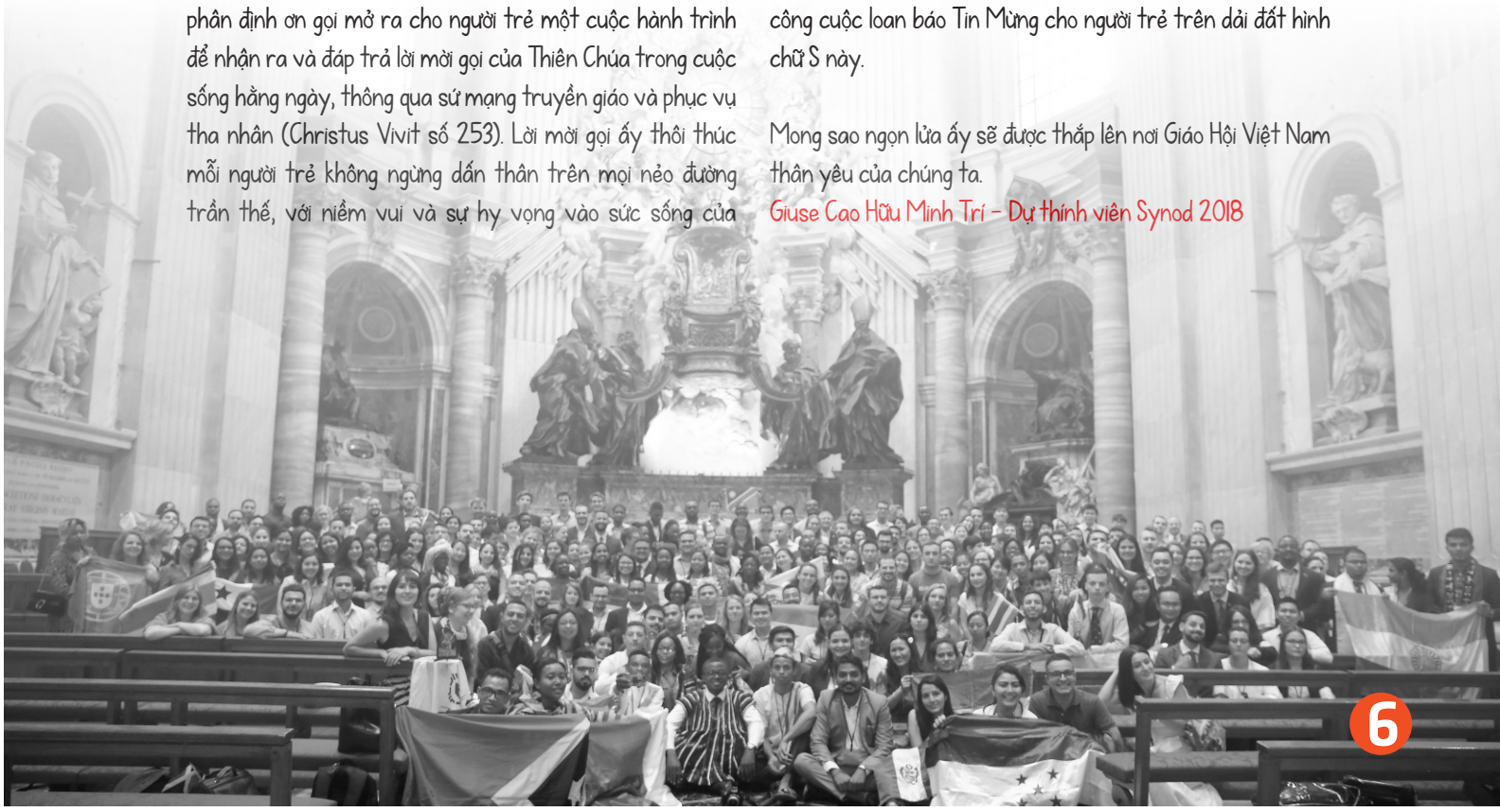

Trong Chương 6 của Tông huấn Christus vivit (Chúa Kitô hằng sống), Đức Thánh Cha Phanxicô nhắc nhở các bạn trẻ về tầm quan trọng của việc duy trì mối tương quan với người già: "vì vậy chúng ta có thể hưởng lợi từ kinh nghiệm của họ". Đức Thánh Cha cũng nhận xét cách mà "người già mơ những ước mơ và người trẻ nhìn thấy những viễn tượng... Nếu những người trẻ bén rễ trong những giấc mơ đó" thì "họ có thể nhìn về tương lai". Cho chúng ta thấy được phần nào tâm tư của Đức Thánh Cha đặt vào việc cân bằng mối tương quan của người trẻ và người cao niên (người già).

NGƯỜI GIÀ & NGƯỜI TRẺ

Định kiến & Ngộ nhận

Và cụm từ được đặt ra cho khoảng cách suy nghĩ giữa hai giới (Trẻ - Già) này là:

ĐỊNH KIẾN của người già - NGỘ NHẬN của người trẻ

Viễn cảnh gần là "Cô đơn ngay chính trong gia đình của mình". Giáo hội là một gia đình lớn, các hạt nhân trong gia đình dần dần không chia sẻ được với nhau làm xảy ra tình trạng cô đơn... vì khoảng cách độ tuổi ngày càng cách biệt bởi điều kiện sống, lối suy nghĩ, giá trị sống. Cái đáng lo ngại là cả hai phía ít khi chịu khó tìm cách rút ngắn khoảng cách ấy. Trong phần sau xin làm rõ một số mấu chốt dẫn đến sự không dung hòa được với nhau giữa người trẻ và người già.

SUY NGHĨ CHO RẰNG "MÌNH LUÔN ĐÚNG":

* Định kiến người già: vì cơ bản người già luôn xem trọng kinh nghiệm cá nhân tích lũy nhiều năm làm nền tảng và xem đó là khuôn mẫu để đánh giá mọi sự. Nên sự phân định đúng - sai nằm sẵn trong các kinh nghiệm đã qua chứ không linh hoạt vào các hoàn cảnh thực tại

* Ngộ nhận người trẻ: có rất nhiều tranh cãi hay ý kiến ý cò, bởi một người trẻ cá tính nào cũng luôn có những ý thích và suy nghi chủ quan của bản thân. Thường không thích những kiểu áp đặt có sẵn nên luôn cho cách giải quyết đúng - sai tùy thuộc vào từng tình huống diễn ra.

TÂM LÝ "CHẤP NHẬN KHOẢNG CÁCH"

* Định kiến người già: tin tưởng vào quyền lực giữa các cấp bậc: cha mẹ - con cái, thầy cô - học sinh, lãnh đạo - nhân viên là tuyệt đối. Quyền quyết định, chuẩn mực, nguyên tắc đều từ một phía làm sự phân cách suy nghĩ rất xa. Sự lạm dụng quyền lực sống được là nhờ sự im lặng của số đông đồng thuận với văn hóa "trên - dưới" lâu đời tại nước ta nói riêng và văn hóa Phương Đông nói chung.

* Ngộ nhận người trẻ: đời sống vật chất hiện tại đầy đủ và thậm chí dư thừa cũng không bù lấp nổi những thiếu hụt trong tâm hồn. Khi cuộc sống dường như mất định hướng và thiếu ý nghĩa. Hiện tượng người trẻ tự tử nhiều như ngày hôm nay và phần lớn lý do được nêu là tình trạng thiếu cân bằng, không được chia sẻ và cảm giác cô đơn trong xã hội và ngay cả trong gia đình.

Hai điểm mấu chốt này làm nên sự lạc lõng giữa người trẻ và người già, mặc dù cùng dòng chảy suy nghĩ với nhau. Những chênh lệch này lại đi từ nền giáo dục "truyền thụ" thay vì là "song hành". Giáo dục của các quốc gia châu Á mang đặc trưng của một hệ thống có tính thứ bậc, phân cấp. Giao tiếp giữa hai giới đòi hỏi sự nghiêm túc, tôn trọng lẫn nhau nhưng quan trọng là sự cởi mở thì khá hạn chế.

Nên việc muốn căn bằng lại cần điều chỉnh nền văn hoá - giáo dục khuyến khích cả người trẻ và người già bày tỏ quan điểm cá nhân của mình trong bất cứ vấn đề gì, khuyến khích tự tư duy, tự làm chủ, nâng cao phong cách, khả năng suy nghĩ độc lập, giao tiếp và sáng tạo. Chỉ có thể thông qua phương pháp giáo dục chủ động và xây dựng nền văn hóa sẵn sàng thay đổi để hội nhập mới có cơ hội sáng tạo và phát triển tài năng tối đa của từng cá nhân.

Qua bài viết này sẽ nói lên tâm tư của từng người trẻ với áp lực đến khi không được đối thoại chia sẻ và hướng cân bằng cho người già để thay đổi về nhìn nhận. Mong khoảng cách thế hệ sẽ dần mất đi khi chúng ta cùng áp dụng điều mong mỏi của Đức Thánh Cha về việc duy trì mối tương quan với người già:

Sully Bùi

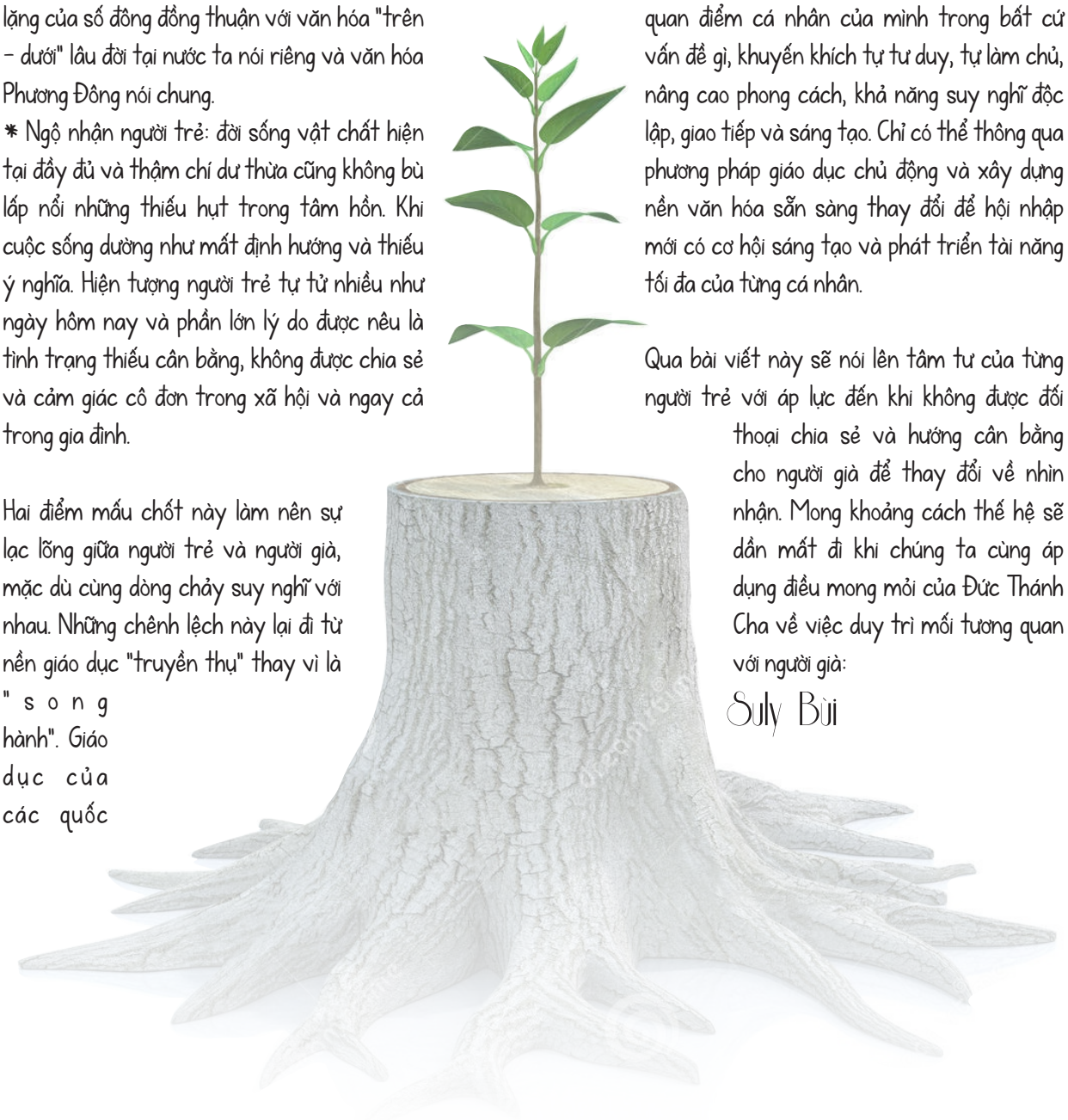

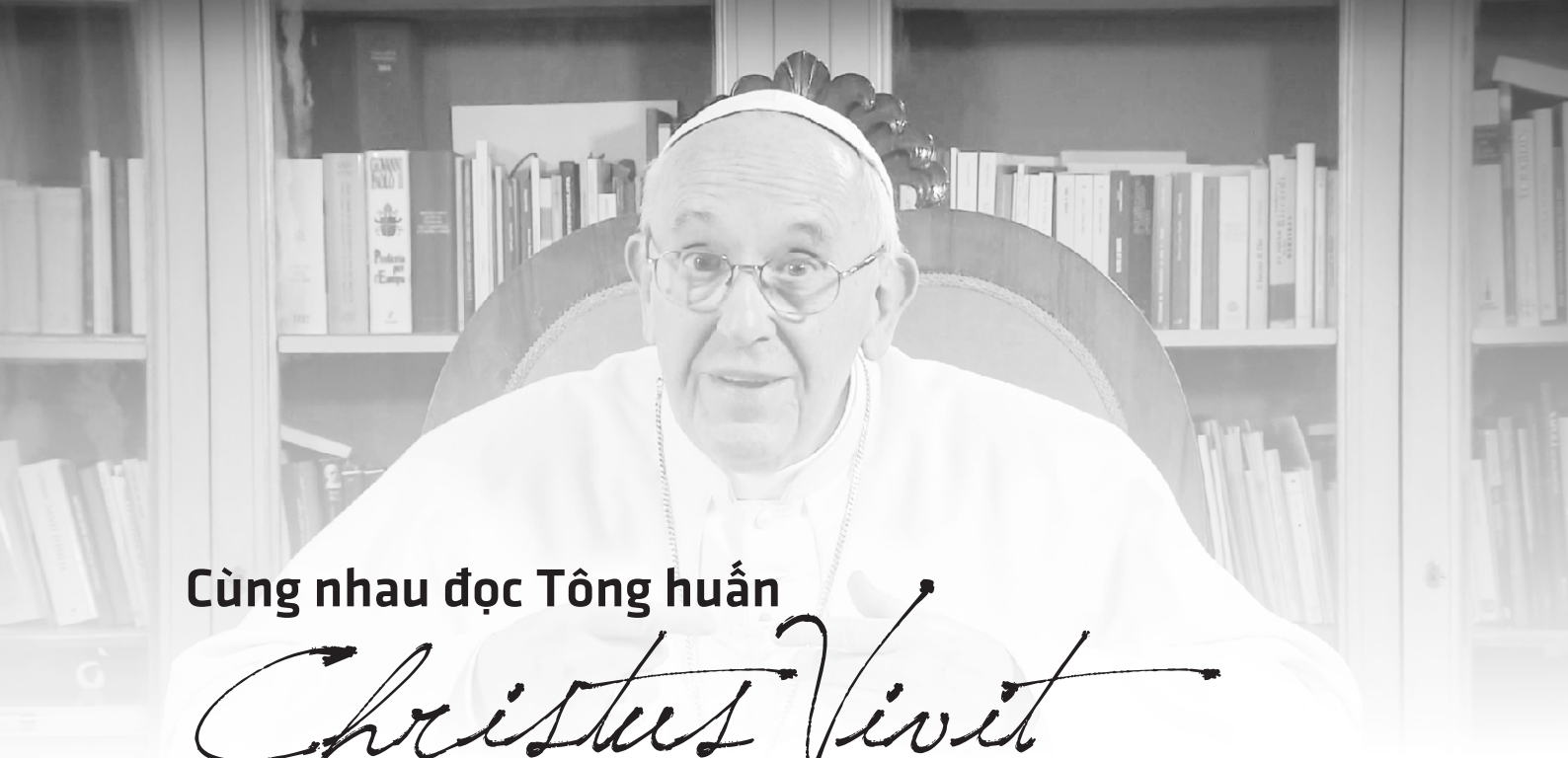

Cùng nhau đọc Tông huấn

Christus Vivit

Chương 6 - 188

Lời Chúa khích lệ chúng ta tiếp xúc gần gũi hơn với những bậc cao niên, để có thể học từ những bài học kinh nghiệm quý báu của họ: "Hãy có mặt khi các bậc lão thành hội họp, thấy vị nào khôn ngoan, hãy hết lòng gắn bó...Thấy người học thức uyên thâm, con hãy năng lui tới, chân đi mòn ngưỡng cửa nhà họ" (Hc 6, 34.36). Trong mọi cảnh huống, những gì mà họ đã trải qua trong cuộc sống đều đáng để chúng ta tôn trọng: "Thấy người đầu bạc, ngươi phải đứng lên"(Lv 19, 32). Bởi vì, "sức mạnh là niềm tự hào của giới thanh niên, mái đầu bạc là vinh dự của hàng bô lão" (Cn 20, 29).

Nếu chỉ còn 01 ngày để sống

Cuộc sống trần thế vốn mỏng manh, chóng qua chẳng thể nào biết trước được.

Cười vui hôm nay, tay bắt mặt mừng, yêu thương tưởng chùng như bất tận ... rồi bất chợt bao điều trắc trở ập đến , phá vỡ tất cả, mọi giá trị gần như bị đảo lộn . Con người trở nên thù oán lẫn nhau, niềm tin son sắt từng đặt vào nhau bị hất đổ và vùi lấp bằng những nghi kị và hận thù...

Vậy, đâu là chân lí ? Cuộc sống này chẳng đáng sống hay sao ? Kiếp nhân sinh sẽ mãi mãi là chuỗi ngày vô tận của sự hằn học, ngờ vực, luôn thủ thế sẵn sàng và đóng chặt cửa lòng mình không cho ai xâm phạm .

Theo ý của đức thánh cha phanxico từng chia sẻ, một căn phòng đóng kín, âm u trong bảo thủ chác chắn sẽ sinh ra nhiều mầm mống bệnh tật cho những ai trong đó . Cuộc sống sẽ trở nên ủ dột, vật vờ đầy bệnh hoạn không lối thoát . Một con người dù tài năng, thông hiểu đến đâu nếu không biết rộng mở lòng mình, hướng ra bên ngoài bằng những cống hiến xây dựng đời sống, đón nhận những yếu kém của anh em, để thăng tiến lẫn nhau thì chẳng khác gì những căn phòng mang đầy mầm mống bệnh .

Người tín hữu trẻ trong giáo hội luôn được mời gọi phục vụ và kiến tạo hoà bình, hiệp nhất không chỉ bó buộc trong giáo hội mà còn trong cuộc sống lao động hàng ngày . Hòn đá xù xì dưới lòng đại dương phải bị trù dập vần lăn nhiều lần mới trở nên tròn trịa và đẹp đẽ, đời phục vụ phải bị va chạm, vấp ngã nhiều lần rồi can trường đứng dậy mới tô rõ được nét mặt rạng ngời của môn sinh thầy giêsu chí thánh .

Những khó khăn trở ngại ngoại quan do con người tác động có thể can trường bước qua mặc dù mang đầy thương tích, nhưng với những khó khăn trở ngại do bản thân mình gây ra là những lỗi lầm cho anh em thì lại là một thách đố lớn . Liệu tôi có đủ dũng cảm để chạy đến cùng anh em, cúi đầu nhận lỗi, liệu tôi có đủ khiêm tốn để nhận ra mình đã sai và sẵn sàng chịu trách nhiệm trên những lỗi lầm gây ra ???

Sẽ là những con người rất đáng trân trọng và được nể phục trước mặt anh em khi dám đối đầu và dẹp bỏ cái tôi của mình vì sự hiệp nhất và thăng tiến của bản thân và cộng sự .

Trong niềm tin là con cái chúa và là anh em với nhau, không có định nghĩa thắng thua của người xin lỗi và được xin lỗi, chỉ tồn tại những nét đẹp của văn hoá ưng xử, nét đẹp cuả tình yêu thương cùng những giá trị vĩnh cửu không bao giờ hư mất . Trong sự khiêm nhường và tự kiểm, ai trong chúng ta là người không có lỗi, ai trong chúng ta không khao khát sự tha thứ từ những người chúng ta làm hại và tổn thương ? Sự thành khẩn và lòng độ lượng luôn là những nhân tố xây dựng những tương quan bền chặt và đẹp đẽ .

Xin ngày càng yêu thương nhau nhiều hơn, xích lại với nhau càng gần càng tốt . Xin mạnh dạn chia sẻ đời sống và nâng đỡ nhau nhiều hơn . Để rồi một ngày không còn nhìn thấy nhau ở cõi nhân gian chúng ta không có điều gì phải hối tiếc vì những điều đã tổn thương nhau . Xin sống từng ngày với nhau như là ngày cuối cùng của cuộc sống, đong đầy yêu thương cho nhau bàng những quan tâm, cử chỉ đẹp như trong ca từ của một bài hát đang dần trở nên quen thuộc

"... Nếu chỉ còn một ngày để sống, làm sao ta trả ơn cuộc đời.
Làm sao ta đền đáp bao người, nâng ta lên qua bước đời chênh vênh.
Nếu chỉ còn một ngày để sống, làm sao ta chuộc hết lỗi lầm.
Làm sao ta thanh thản tâm hồn, xuôi đôi thay đi giữa hừng đông.

Nếu chỉ còn một ngày để sống, muộn màng không lời hối lỗi chân thành.
Buôn vì ai ta làm ai buôn, xin bao dung tha thứ vì nhau.
Nếu chỉ còn một ngày để sống, chợt nhận ra cuộc đời quá đẹp.
Phải chăng ta có lúc vội vàng, nên ra đi chưa được bình an...."

Savio Thiện

Tháng 6
Giao hòa tình thân cuối năm

GIA ĐÌNH SINH VIÊN TOMA THIỆN

Tháng 6, cũng là tháng sinh hoạt cuối cùng trong năm học của Gia đình SV Toma Thiện, và đặc biệt hơn, đây cũng là ngày lễ ra trường của các anh chị. Mang trong mình lòng nhiệt thành ra đi làm chứng cho Chúa giữa đời sống, ước mong rằng các anh chị sẽ trở thành những người luôn làm mọi việc vì làm sáng danh Chúa hơn. Tháng cuối cùng, mọi người gặp nhau trong tình thân và chào nhau bằng những lời tạm biệt, hẹn gặp lại trong năm học mới với sức trẻ mạnh mẽ hơn.

From AnnaTT

ĐI TÌM ĐỨC TIN ĐÃ MẤT (Kỳ 1)

Một cảm nhận trẻ về Tông huấn

Đức tin của người trẻ và những cơn khủng hoảng

Chủ nghĩa tiêu thụ, xu hướng toàn cầu hóa, thời đại 4.0 là những cụm từ đang được nói nhiều tới ngày nay, khiến cho ta có cảm giác thế giới đang lâm vào một cơn đại khủng hoảng về nhân đức và tình người. Tất cả những mặt trận ấy vây bủa quanh người trẻ thúc đẩy họ tìm kiếm những điều được thế gian xem trọng, và quay lưng, hay thậm chí không nhận ra những giá trị tinh thần làm nên nhân cách. Đức tin gần như đã bị quật ngã bởi bàn tay thô kệch của công nghệ, của tiện ích, và của hưởng thụ.

Tiền bạc trở thành ông chủ lớn của cả thế giới. Dường như nó đang thôn tính nốt những vùng miền cuối cùng được bảo vệ bằng đức tin tôn giáo. Người trẻ có niềm tin vào Chúa phải đối mặt với cơn cám dỗ lớn lao của ông chủ này, "Vậy nếu ông bái lạy tôi, thì tất cả sẽ thuộc về ông" (Lc 4,8). Đức Giêsu đã thắng cơn cám dỗ ấy, nhưng sức mạnh thiêng liêng của con người ngày nay đã bị bào mòn khiến cho nhận thức tiền bạc như một cơn cám dỗ đã mất dần đi, thay vào đó là sự ngự trị của nó trong tâm hồn ngày đêm khắc khoải được phục vụ nó.

Mạng xã hội là một góc tối khác của người trẻ. Tuy mạng xã hội tạo ra sự kết nối hiệu quả trên phạm vi toàn cầu, nhưng nó cũng không khác gì một đại dương ảo ảnh tất cả đang chìm vào, trong đó thật giả đúng sai không còn là điều quan trọng nữa, người tốt kẻ xấu không còn là vấn đề nữa. Đó là một đám đông hỗn loạn và khổng lồ chạy theo sự vui thú lướt qua và tìm kiếm sẻ chia hời hợt. Mạng xã hội âm thầm công phá những thành trì đạo đức trong tâm hồn chúng ta và xây lên ở ngay nơi nó đã phá đổ ấy những bức tường mới sơn phết bằng các định nghĩa méo mó về con người, xã hội, và thế giới. Trên những bức tường mới này dường như thiếu hẳn màu sắc đức tin, hoặc có thì sẽ là những mảng màu tăm tối. Người trẻ là nạn nhân chính của trào lưu này.

Công nghệ hiện đại đang khiến con người trở nên hoang tưởng và lười biếng, làm họ quên mất mình là ai. Đây mới chính là liều thuốc phiện ru ngủ loài người trong những cơn mộng mị. Công nghệ, dưới một góc nhìn nào đó, chính là thứ tôn giáo đang được sùng bái nhất hiện nay. "Tín đồ công nghệ" là cụm từ ta thường nghe. Họ có một dân số khổng lồ ngày ngày chờ đón những điều mới mẻ và những tiện ích hiện đại mà "vị thần" công nghệ sẽ ban phát. Những ân huệ này, vượt xa khỏi một thứ nhu cầu bình thường, trở thành lẽ sống và ý nghĩa cuộc đời cho nhiều người, đặc biệt là người trẻ.

Cuối cùng, như một hệ quả tất yếu phải đến, chủ nghĩa bỏ rơi âm thầm lớn lên giữa lòng thế giới. Khi giá trị con người bị đánh đồng với lợi ích vật chất họ tạo ra thì dĩ nhiên một số đông những người cô thế trong xã hội sẽ được đánh con số zero lên người. Tức là họ không là gì hết, họ không có chút giá trị nào cả, họ chỉ là những con số 0 vô nghĩa trong mắt người khác. Điều này càng tệ hại hơn khi đó lại là những người trẻ với bao khát khao, hi vọng, tin tưởng vào cuộc đời và tương lai. Nhưng thế giới, trong khi lôi kéo một số người trẻ phục vụ cho mình, đã bỏ rơi hoàn toàn số còn lại. Một thế giới chỉ có thể hình dung bằng từ vô trách nhiệm. Điều này càng đúng hơn nữa ở một số quốc gia đang phát triển, trong đó Việt Nam là một điển hình. Người trẻ bị phó mặc cho cuộc đời, không manh giáp che thân, không vũ khí tự vệ. Hãy lột bỏ lớp vỏ bọc màu hồng và hãy quan sát mà xem, nhan nhản trên đường phố những người trẻ giang hồ, lấy sự phá phách làm vui và phạm tội làm mục đích sống; đầy rẫy trong các công xưởng những người trẻ bị lạm dụng sức lao động với tiền công rẻ mạt và không có bất kỳ chế độ bảo hiểm nào; tràn lan trong các khu ổ chuột những người trẻ thất nghiệp, vô vọng, và túng thiếu; đâu đâu ta cũng thấy bóng dáng người trẻ cúi gằm mặt xuống; chỗ nào cũng có sự hiện diện của sa đọa, ma túy, tệ nạn, giữa lòng người trẻ. Điều gì đang xảy ra? Thực tế ấy có phải là điều bình thường của xã hội không?

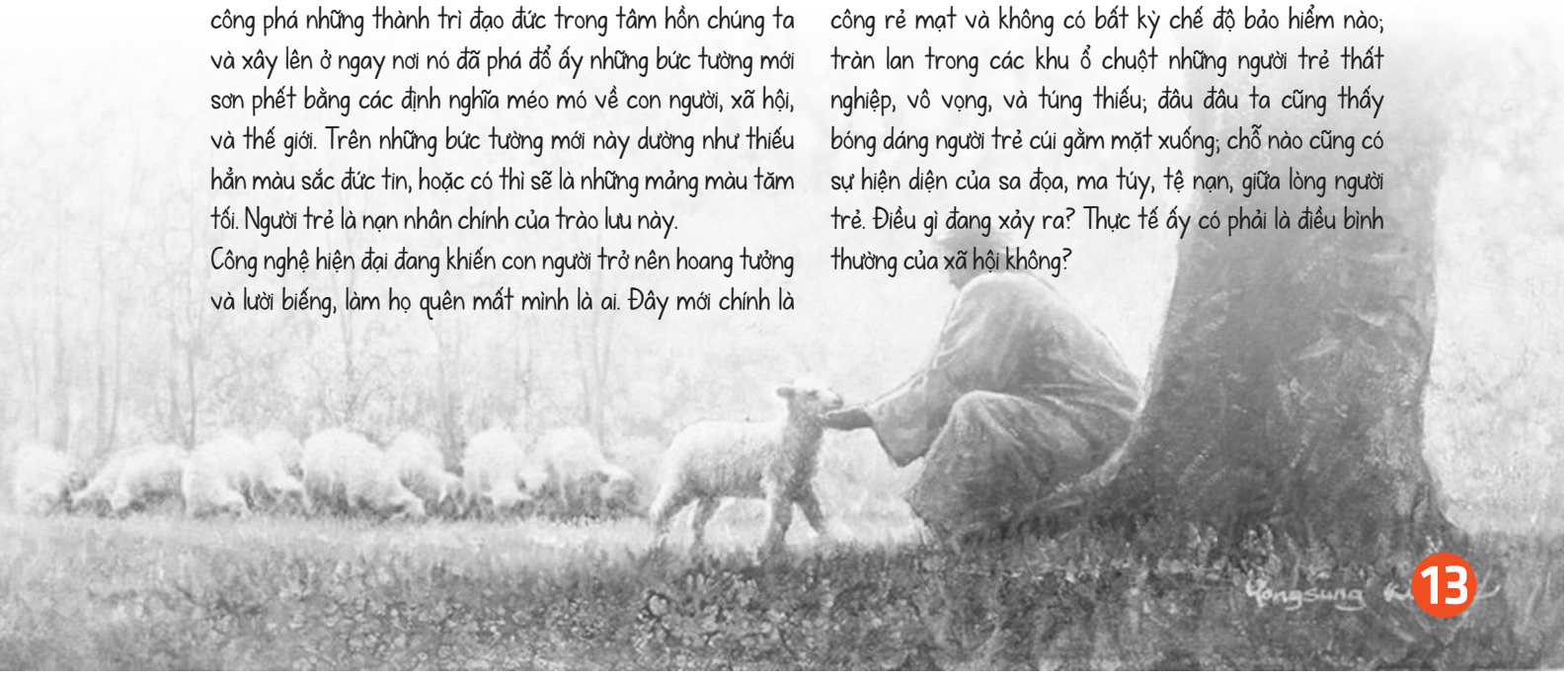

Giáo hội và trọng trách

Một trong những sứ mạng chính của Giáo hội là "hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ" (Mt 28, 20). Điều đó có nghĩa rằng Giáo hội tự bản thân mình có trách nhiệm với thế giới và loài người trong việc bảo vệ sự nhân bản và chân lý tinh tuyền, bởi vì đó là hai yếu tố chính yếu cần phải có trước khi làm cho ai đó trở thành môn đệ của Chúa. Mang trên vai sứ mạng này, Giáo hội không thể thờ ơ với thực tại thế giới và tình trạng của loài người, nhưng phải bằng mọi cách tích cực đáp trả và trong hết khả năng có thể dìu dắt con chiên đi vào chính đạo.

Người trẻ trong thế giới ngày nay chính là những con chiên lạc cần được tìm về và chăm sóc. Người trẻ "không chỉ là tương lai, nhưng còn là chính hiện tại của Giáo hội". Đó là nhận định quan trọng và kịp thời của Đức Thánh Cha Phanxicô trong trách nhiệm chủ chăn của ngài, trong vai trò cột trụ của ngài đối với Giáo hội. Bằng vào nhận định ấy, ngài đã khơi mào một chiến dịch quy mô trên toàn Giáo hội tập trung vào người trẻ, những nạn nhân chính của các cơn khủng hoảng thời đại. Người trẻ là dòng chảy sinh lực và đức tin của Giáo hội. Dòng chảy ấy đang bị phân nhánh, mất định hướng, pha tạp nặng nề những tạp chất của thế gian, và đang đổ vào những đại dương ảo ảnh thay vì hồng ân cứu độ của Thiên Chúa. Giáo hội phải hành động thế nào đây để làm cho người trẻ trở thành môn đệ Chúa Giêsu?

Khởi đi từ Chúa Giêsu Kitô, thanh xuân vĩnh cửu

Đó là một chặng đường dài và bền bỉ, mà điểm nhấn có lẽ chính là Thượng Hội Đồng Giám Mục XV cuối năm 2018, và sau đó là Tông huấn Christus Vivit của Đức Thánh Cha. "Đức Kitô Đang Sống" hiển nhiên là nền tảng quan trọng trong mọi hành động của Giáo hội.

Đức Kitô đang sống, và quan trọng hơn, Ngài luôn luôn trẻ trung, với đầy đủ sinh lực và nhiệt huyết của tuổi trẻ, ngài sống giữa người trẻ "để nên gương mẫu cho muôn người trẻ."

Để luôn tươi trẻ và tiếp cận người trẻ, Giáo hội phải học hỏi nơi người thầy vĩ đại của mình là Đức Kitô. "Giáo hội trẻ khi là chính mình, khi hằng biết đón nhận sức mạnh sinh ra từ Lời Chúa, Thánh Thể, và sự hiện diện hằng ngày của Đức Kitô cùng với sức mạnh Thần Khí của Ngài trong đời sống". Để có thể tiếp cận người trẻ, trò chuyện với họ, đồng hành cũng họ, thì Giáo hội cần phải là một người trẻ trước khi là một người thầy. Khi hai môn đệ Emmau đang trò chuyện cùng nhau trên con đường rời xa Giêrusalem, "thì chính Đức Giê-su tiến đến gần và cùng đi với họ." (Lc 24,16). Ngài đồng hành và lắng nghe trước. Sau đó "Người mới vào và ở lại với họ" (Lc 24,30).

Có lẽ đã từ lâu Giáo hội nhận ra rằng thời đại công nghệ sớm muộn sẽ lôi cuốn hết thảy người trẻ vào trong những vòng xoáy của nó, chủ nghĩa tiêu thụ rồi sẽ đẩy người trẻ vào những con đường vật chất xa rời Thiên Chúa. Đức tin của người trẻ đang dần thoái hóa và tiến đến lụi tàn nếu như không có bất cứ gì níu kéo lại, hoặc sự níu kéo ấy không đủ mạnh. Muối đang nhạt dần và ngọn đèn sắp tắt. Có lẽ chính Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô 2 là người đã lập nền móng để xây con đường mục vụ giới trẻ cho toàn giáo hội khi Ngài thiết lập Đại hội Giới trẻ thường kỳ như một dấu chỉ lớn thể hiện cho sự quan tâm đặc biệt tới người trẻ. Và Đức Thánh Cha Phanxicô đang xây con đường ấy. Ngài muốn san phẳng những chỗ ghồ ghề trong tâm trí bảo thủ của Giáo hội, ngài muốn lấp cho đầy nhưng tâm hồn sợ hãi của đoàn mục tử, ngài muốn sửa cho ngay cách thức làm việc bấy lâu đã lỗi thời, để từ đó hồng ân của Chúa sẽ đổ tràn xuống cho Giáo hội.

Đức tin của người trẻ không tan biến, nó trôi giạt về những bến bờ

Lẽ dĩ nhiên Thiên Chúa là bến bờ đích thực và cùng đích của cuộc sống. Nhưng ngày càng xuất hiện nhiều bến bờ tạm bợ khác nơi người trẻ thích nương mình nhiều hơn là tìm kiếm đến chân lý tột cùng, hoặc không nhận ra tính chất tạm bợ của chúng. Người trẻ gửi gắm vào những bến bờ ấy nhiều thứ: đời sống, hi vọng, hoài bão, tâm sức, và cả niềm tin nữa. Khi những bến bờ tạm bờ tan biến, mọi thứ được ký thác vào nó đương nhiên sẽ chìm đắm xuống đại dương ảo ảnh. Tiền tài, danh vọng, sự nổi tiếng, sự hào nhoáng, lạc thú, tiện nghi, sự thoải mái, thay vì là hồng ân Chúa ban thì chúng ta đang xem chúng là cứu cánh của cuộc sống, thay vì là những tên đầy tớ thì chúng ta biến chúng thành ông chủ, thay vì là những điểm neo đậu trên hành trình trần gian thì lại hóa ra những bến bờ cho cuộc đời. Người trẻ rất nhạy cảm và phản ứng cũng rất mạnh trước những kích thích. Nếu họ tin vào điều gì họ sẽ hành động hết sức mình vì điều ấy, khi họ bị lôi cuốn bởi cái gì, họ sẽ xả thân để đạt được. Trên những bến bờ kia dường như không ngừng vang lên khúc hát mê đắm của các nàng tiên cá vẫy gọi, mời chào, hứa hẹn, dụ dỗ, lôi kéo người trẻ. Họ làm sao thoát được nếu chỉ bằng đức tin yếu ớt vào Thiên Chúa không chút định hướng, không điểm tham chiếu, không nơi nương tựa, không người giúp sức.

Một bi kịch khác, họ đến được những bến bờ tạm ấy khi còn đang thanh xuân, và bến bờ ấy tan biến khi họ đã không còn sức trẻ. Mọi sự đều tan biến như một cơn mộng mị. Khi đó Thiên Chúa, vốn đã rất mờ nhạt trong tâm trí, không những sẽ bị đẩy xa hơn khỏi cuộc đời họ, nhưng nhiều khi bị làm cho méo mó và thành nơi cho họ quy đổ những tội lỗi. Họ chới với trong cơn khủng hoảng của riêng họ. Lúc ấy, dù Chúa có bước đến cùng họ giữa cơn gió bão, đưa bàn tay cứu vớt của Ngài ra và nói "Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!" (Mt 14,27) thì liệu họ có còn nghe chăng!

Trong chương 5 Tông huấn Christus Vivit, Đức Thánh Cha nói đến "Những nẻo đường tuổi trẻ". Một mặt Đức Thánh Cha thúc giục người trẻ đừng ngại ngùng bước ra cuộc đời, hãy hòa mình vào đó, hãy dũng cảm ra đi, một mặt ngài nhắc nhở người trẻ hãy luôn giữ đức tin như hành trang tối cần thiết cho mình. Ngài khuyên người trẻ hãy khát khao sống và trải nghiệm: "Thế giới chúng ta tràn đầy vẻ đẹp! Cớ sao lại xem thường bao nhiêu là quà tặng của Chúa?" đồng thời Ngài nhắc nhở người trẻ hãy gìn giữ tình bạn chí thành với và của Đức Kitô: "Tình bạn với Chúa Giêsu không thể bị phá vỡ. Ngài không bao giờ bỏ rơi chúng ta, dù nhiều khi dường như Ngài im lặng." Ngài thúc giục chúng ta hãy sống tình bằng hữu với Chúa và với tha nhân, và mạnh dạn trở thành những nhà truyền giáo để mang Chúa đến với thế giới cách tích cực.

Đó là những hướng đi vừa "gần gũi" với Đức Kitô hằng sống nhưng cũng đảm bảo cho chúng ta không để để lạc trôi những phần thưởng của cuộc đời này. Bước theo những nẻo đường ấy chúng ta sẽ luôn gìn giữ được Đức Kitô trong lòng mình, và chừa cho Ngài một gian phòng để Ngài sống trong mỗi chúng ta, để bất cứ khi nào chơi với chúng ta đều nhớ đến Ngài và la lên "Thưa Ngài, xin cứu con với!".

Kim Lưu

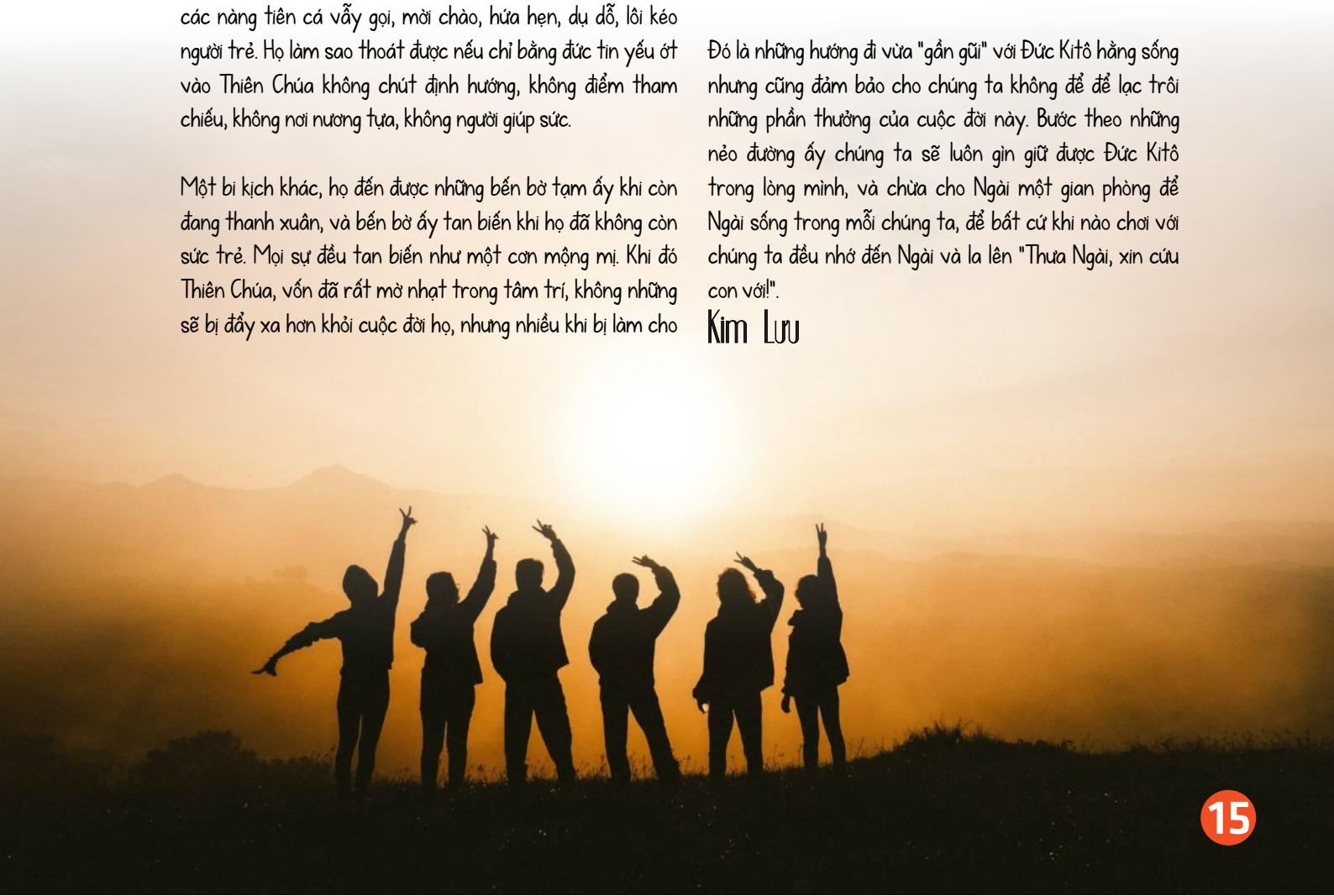

MỜI CÁC BẠN ĐÓNG GÓP BÀI VIẾT CHO BẢN TIN THÁNG 8 VỚI CHỦ ĐỀ

SÙNG BÁI TUỔI TRẺ

Bài viết hoặc góp ý xin gửi về:
Email: cayouth.vn@gmail.com
Hoặc: Văn phòng UB Giới Trẻ - Hội đồng GMVN
72/12 Trần Quốc Toản, Phường 8, Quận 3, TP. Hồ Chí Minh